

Posudek diplomové práce Hany Turečkové

Pojetí mezilidských vztahů v díle Cecilia Valdés o La Loma del Ángel Cirila Villaverdeho

Hana Turečková zvolila pro svou práci slavný kubánský román 19. století *Cecilia Valdés*, který v sobě spojuje prvky romantismu, realismu a kostumbrismu. Ji však zajímá především literární zobrazení mezilidských vztahů, které byly na ostrově velmi složité kvůli silnému míšenectví a především přetrvávající existenci otroctví, které vztahy mezi bělochy míšenci a černochoy zásadním způsobem určovalo a deformovalo a proti němuž autor ostře vystupoval. *Cecilia Valdés* je tedy románem, který kriticky zobrazuje kubánskou realitu, je však i svědectvím překotného rozvoje románového žánru v Hispanoamerice v 19. století.

Právě tomuto tématu autorka věnuje první část, která je však poměrně stručná, což vede k některým nepřesnostem a nejasným formulacím. Předně by bylo vhodnější používat termín Hispanoamerika/Hispánská Amerika místo geografického pojmu Jižní Amerika, který tím pádem zahrnuje i jiné kulturní a jazykové okruhy. Dále není jasně vymezen vztah mezi kostumbrismem, romantismem a realismem (jen načrtnuté na str. 9) ani vztah kostumbrismu a indianismu. Obecně postrádám lepší návaznost mezi kapitolami; občas jsou kladeny vedle sebe bez zřejmé souvislosti.

Také zařazení určitých témat do jednotlivých kapitol se jeví jako sporné: proč například tanec a hudba nespádají pod umění a proč naopak je v kapitole Umění rozebíráno otroctví (viz str. 31) či míšenectví?

Tím se již dostáváme ke čtvrté a páté kapitole, které se věnují Kubě ve studovaném období. Autorka předkládá zajímavé informace o tehdejší životě na ostrově, o umění té doby a především o životě otroků, o pravidlech určujících život jednotlivých etnik – to vše pak vidíme zachyceno ve studovaném románu, takže tyto kontextové kapitoly rozhodně nejsou nadbytečné, jen by zasloužily lepší strukturu a formu.

Šestá a sedmá kapitola se zaměřuje na stěžejní téma práce: románové postavy a to, jak jejich prostřednictvím autor zobrazuje mezilidské vztahy a co na nich kritizuje. Kromě zevrubné analýzy hlavních postav se Hana Turečková zabývá i některými dalšími hrdiny, kteří bývají poněkud opomíjeni, ale jak ukazuje, mají v textu důležitou funkci. To je případ Isabely Illinchetové, která představuje humánní pohled mna otroky, vyjádřený i situací na statku její rodiny – ta tvoří jakýsi protipól k barbarskému násilí na haciend Gamboových.

Autorka pojednává i o dvou indianistických románech a porovnává téma incestu a partnerských vztahů v těchto třech románech; je to jistě zajímavé, přesto si myslím, že indianistické romány mohla zakomponovat do analýzy stěžejního díla, aniž bylo nutné podrobně popisovat děj.

Zajímavé myšlenky a dobře zvolené téma bohužel doplácují na kvalitu formální stránky práce, především schopnost vyzrálé a srozumitelně formulovat hlediska i vyjadřovat názory jazykem adekvátním vědecké práci. Objevuje se řada stylistických chyb, opakují se slova (např. str. 8 poslední odstavec, str. 23 „Již v 9. století...“), někde narazíme na nepřesný

překlad (např. odkaz 25 „nada logra al final“ znamená „ničeho nakonec nedosáhne“, odkaz 33 „hermanos, habríamos sido tan unidos...“/ „jako sourozenci bychom bývali tak blízcí a šťastní jako milenci či manželé.“)

Kladně hodnotím, že se autorka soustředila ve většině textu na zvolené téma a současně ho zasadila do potřebného kontextu. Je navíc zřejmé, že ji studovaný román zaujal jako čtenářku a tento zájem je z práce patrný.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Mgr. Dora Poláková Ph. D.

Praha, 6. 9. 2015